RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

nr. 198.100 van 23 november 2009
in de zaak A. 193.180/IX-6423

In zake : 1. Leo HAELDERMANS
2. Régine SMEETS
3. Etienne STAS
4. Luc BECKERS
5. Guy GEMIS
6. Peter THEUWIS
7. Bart VYT
8. Leo DONNE
9. Ivo GOEYENS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Hugo Lamon
kantoor houdend te Hasselt,
de Schiervellaan 23
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Kaat Leus en Patrick Hofströssler
kantoor houdend te Brussel
Louizalaan 99
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 27 juni 2009, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van:

- het koninklijk besluit van 26 april 2009 tot bepaling van het aantal gerechtsdeurwaarders per gerechtelijk arrondissement, en van
- de oproep tot kandidaatstelling voor 3 vacante plaatsen in het arrondissement Tongeren (met kantoren gevestigd te Borgloon, Bree en Maasmechelen).

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 26 oktober 2009.

Kamervoorzitter André Vandendriessche heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Hugo Lamon die verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Audrey Baeyens, die loco advocaten Kaat Leus en Patrick Hofströssler verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoekers zijn allen gerechtsdeurwaarders met standplaats in het gerechtelijk arrondissement Tongeren.

3.2. Artikel 515 van het Gerechtelijk Wetboek verleent aan de Koning de bevoegdheid om het aantal gerechtsdeurwaarders vast te stellen per gerechtelijk arrondissement.

Bij koninklijk besluit van 14 december 1984 tot bepaling van het aantal gerechtsdeurwaarders per gerechtelijk arrondissement is, in uitvoering van artikel 515 van het Gerechtelijk Wetboek, het aantal gerechtsdeurwaarders per gerechtelijk arrondissement bepaald. Voor het arrondissement Tongeren gaat het om 10 gerechtsdeurwaarders.

Met het koninklijk besluit van 26 april 2009 wordt het koninklijk besluit van 14 december 1984 opgeheven en wordt het aantal gerechtsdeurwaarders

per arrondissement opnieuw vastgesteld. In het arrondissement Tongeren mogen voortaan 13 gerechtsdeurwaarders actief zijn. Het koninklijk besluit van 26 april 2009 vormt het eerste voorwerp van de onderhavige vordering.

3.3. In het Belgisch Staatsblad van 14 mei 2009 wordt de vacantverklaring van een aantal plaatsen van gerechtsdeurwaarder bekendgemaakt. Voor het gerechtelijk arrondissement Tongeren gaat het om drie betrekkingen, met kantoren te Borgloon, Bree en Maasmechelen.

De vacantverklaring van deze betrekkingen vormt het tweede voorwerp van de onderhavige vordering.

IV. Ontvankelijkheid van de vordering

4. De verwerende partij voert twee excepties aan. Volgens haar is de vacantverklaring een voorbereidende beslissing die niet met een annulatieberoep bestreden kan worden. Voorts tonen de verzoekende partijen niet aan dat zij een rechtstreeks belang hebben bij hun beroep aangezien enkel de individuele benoemingsbeslissingen hen een nadeel kunnen berokkenen. De verzoekende partijen leggen ook geen gegevens voor die in concreto aantonen dat zij een nadeel ondergaan.

5. Uit het onderzoek van de grondvoorwaarden die vereist zijn om een administratieve beslissing te kunnen schorsen, blijkt dat het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet aangetoond wordt. Er is dan ook geen reden om de ontvankelijkheidsvoorwaarden reeds in de huidige stand van de rechtspleging te onderzoeken.

V. Onderzoek van de vordering

6. Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de verzoekende partijen

7. De verzoekende partijen stellen dat ingevolge de bestreden beslissingen het aantal gerechtsdeurwaarders in hun arrondissement met meer dan 30% zal stijgen, hetgeen een invloed zal hebben op de wijze waarop zij hun werkzaamheden zullen moeten uitoefenen, aangezien de gewijzigde verhoudingen binnen het korps doordat meer personen de activiteiten uitoefenen, nadelige gevolgen zullen hebben. Met name zal iedereen zich assertiever moeten opstellen bij klanten- en opdrachtenwerving. De verzoekende partijen hebben door de jaren heen ook een nauwe professionele band opgebouwd met hun opdrachtgevers, zij kennen de financiële toestand van vele debiteuren en hebben in vele gevallen hun vertrouwen gewonnen zodat die personen bereid zijn bijkomende inspanningen te leveren. Nu dreigt de benoeming van drie bijkomende gerechtsdeurwaarders te leiden tot een hardere aanpak van de debiteuren en de taak van alle collega's te bemoeilijken; de vertrouwensband met de debiteuren dreigt te verwateren en de bijkomende gerechtsdeurwaarders zullen de betalingsafspraken met de debiteuren doorkruisen, hetgeen de onzekerheid bij deze debiteuren verhoogt en zij de indruk zullen krijgen dat zij de gerechtsdeurwaarders tegen elkaar kunnen uitspelen.

Beoordeling

8. Luidens artikel 8, 3/, van het procedurereglement kort geding moet de vordering tot schorsing een uiteenzetting bevatten van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen. De verzoekende partij mag zich niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar moet integendeel zeer concrete gegevens aanvoeren waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan, zodat de Raad van State met voldoende precisie kan nagaan of er al dan niet een dergelijk nadeel voorhanden is, en het voor de tegenpartijen mogelijk is om zich met kennis van zaken tegen de door de verzoekende partij aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen. Dit houdt in dat de verzoekende partij concrete en precieze aanduidingen moet verschaffen omtrent de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing veroorzaakt.

9. De vrees dat de leden van het korps zich door de komst van drie nieuwkomers anders zullen gaan gedragen of zich harder zullen gaan opstellen tegenover de debiteuren wordt op geen enkele wijze onderbouwd. Het gaat om een loutere bewering.

10. Dat het verhogen van het aantal deurwaarders de concurrentie of de naijver onder de collega's zal vergroten, mag niet verondersteld worden, aangezien de verwerende partij bij die verhoging rekening gehouden heeft met een aantal objectieve gegevens die wezen op een verhoging van het werkvolume. Bovendien zou deze grotere concurrentie slechts als een nadeel in aanmerking genomen kunnen worden wanneer de verzoekende partijen aannemelijk maken dat de komst van drie nieuwe collega's de leefbaarheid van hun eigen kantoor in het gedrang brengt, hetgeen zij niet doen.

11. De verzoekende partijen verwijzen naar de mogelijke hardere aanpak van de debiteuren door de nieuwe collega's en het teloorgaan van de vertrouwensband met de debiteuren. Even veronderstellend dat zulks niet uitgesloten is en het argument aldus het domein van de hypothese overstijgt, is dergelijk nadeel niet rechtstreeks te wijten aan de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen, maar is het te wijten aan de invulling die de nieuwkomers -en onder druk daarvan de zittende gerechtsdeurwaarders- aan hun ambt geven. De verhoging van het aantal gerechtsdeurwaarders met drie eenheden heeft ook niet automatisch tot gevolg dat de andere gerechtsdeurwaarders hun manier van werken ten overstaan van hun opdrachtgevers en de debiteuren alleen maar in negatieve zin voor elkeen moeten bijstellen.

12. De verzoekende partijen tonen niet aan dat zij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigen te ondergaan. Hieruit volgt dat niet voldaan is aan één van de bij artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te kunnen bevelen.

13. Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 23 november 2009, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche, kamervoorzitter
met bijstand van
Vera Wauters, griffier.

De griffier **De voorzitter**

Vera Wauters **André Vandendriessche**